

[Finansministeren.]

opfattelse og nævnt i min redegørelse — at finanspolitikken omfatter hele den offentlige sektor, og at samarbejdet herom gradvis må forbedres og effektiviseres. Kommunerne må altså inddrages i denne samlede vurdering og indgå som et led i den samlede udgiftspolitik, der bør være grundlaget her i landet. Det fremgik også af statsministerens tiltrædelseserklæring, at man ville sigte på en bedre styring, og at der ville blive fremsat lovforslag om ændringer i lov om kommunernes styrelse, hvorefter det pålægges kommunerne at udarbejde 3-årige budgetter, altså et led i den samme linje, et led i den samme udvikling. Jeg tror, at disse ting hurtigst vil blive sat i kraft.

Med hensyn til spørgsmålet om standarder og normer, som også blev rejst fra flere sider under gennemgangen af finanslovsforslaget i går, da kan jeg også på dette område erklære mig enig i nødvendigheden af, at man ser på, om de standarder og normer, som man har stillet op, har været strammere, end rimeligt er, og derfor har medført en større udgift på de offentlige budgetter, end man kan acceptere. Derfor indgår det også i forbindelse med de spareplaner, vi har fremlagt, som noget af det, der må ses på. Jeg kan nævne, at når man lægger loft over refusioner af kommunernes udgifter til dagplejeinstitutioner og plejehjem, så ligger der deri et ønske om, at dette i sig selv skulle medføre en vis tilbageholdenhed på disse områder.

Spørgsmålet om dobbeltadministration blev også nævnt, og også dette spørgsmål vil inden længe blive taget op. Man afventer, at der bliver taget stilling til nogle betænkninger om disse spørgsmål, men lige så hurtigt disse betænkninger indgår i overvejelserne, vil der blive optaget forhandlinger med de kommunale organisationer. Efter disse forhandlinger er det så tanken at fremsætte lovforslag, som forenkler administrationen på en række områder. Jeg kan da tilføje, at indenrigsministeren jo har bebudet, at han agter at fremsætte forslag om det administrative samarbejde mellem staten, amterne og kommunerne.

Fru Grethe Philip rejste spørgsmålet om, hvorvidt det var muligt at få en oversigt over udgiftsrammerne for kommunale og amtskommunale budgetter. Jeg kan sige til

fru Grethe Philip, at det er muligt, og vi vil hurtigst muligt fremsende en sådan oversigt til finansudvalget, så man dér får mulighed for at foretage den vurdering og sammenligning og, skulle vi sige, det overblik, som var baggrunden for det rejste spørgsmål.

Hr. Jens Møller rejste tanken om at fastlægge ganske bestemte retningslinjer for udviklingen i væksten inden for det offentlige og fremsætte den tanke, at man skulle træffe beslutning om, at det offentliges andel af nationalindtægten over en 10-årig periode gradvis skulle falde fra de nuværende 50 pct. til 40 pct. Må jeg sige til hr. Jens Møller, at tankegangen og det principielle, der ligger bagved, tror jeg ikke vi kan blive uenige om. Det ligger jo i regeringens hele indstilling på længere sigt — og ikke alene på kort sigt — at begrænse det offentliges udgiftspolitik i forhold til væksten i vort samfund. Men det bliver nok lidt vanskeligt blot at fastlægge en sådan procedure. Der skal jo ganske stærke kræfter til, og der skal også tilslutning til i dette høje ting, hvis en sådan procedure skal vedtages. Selv om jeg altså kan være enig i målet, så tror jeg, man må være noget betænkelig ved at fastlægge disse retningslinjer uden på forhånd at have gjort sig klart, hvordan disse retningslinjer skal kunne opfyldes.

Hr. Haunstrup Clemmensen rejste spørgsmålet om at flytte revisionsdepartementerne over under folketinget. Må jeg sige til hr. Haunstrup Clemmensen, at det nævnte spørgsmål har været drøftet adskillige gange og er stadig væk under overvejelse. Der er ikke på nuværende tidspunkt nogen løsning på det, og overvejelser med hensyn til, hvorvidt det er hensigtsmæssigt eller ikke hensigtsmæssigt, er vel ikke afsluttet på nuværende tidspunkt.

Hr. Jens Møller stillede spørgsmål om studielånene. Jeg kan sige til hr. Jens Møller, at der i øjeblikket findes to former for studielån, dels lån, der ydes af statens uddannelsesstøtte, dels lån, der optages i pengeinstitutterne med statsgaranti. Den første type lån er rentefri i studietiden, medens de fra en måned efter studiets ophør forrentes med 1 pct. over den til enhver tid gældende diskonto. Tilbagebetaling begynder et år efter studiets ophør. De statsgaranterede lån forrentes derimod fra lånets optagelse, men således at renten tilskrives lånet i stu-